

КРИВИНЧУК Віктор Олександрович
Позивний “Кум”
(01.07.1978- 09.01.2024)

Народився 1 липня 1978 року в селі Велика Клітна у Заслучненській сільській громаді Хмельницького району Хмельницької області . Навчався у Кошелівській загальноосвітній школі I-III ступенів (нині- Кошелівській ліцей імені Володимира Федоровича Ковальчука). Найбільшим захопленням хлопця була риболовля. Віктор, маючи вільну хвилину, завжди біг зі спорядженням на річку Случ або місцевий ставок.

Після закінчення 9-ти класів школи вступив до професійно-технічного училища №39 смт Чорний Острів (нині Чорноострівський професійний аграрний ліцей).

Здобувши професію тракториста-машиніста сільськогосподарського виробництва, влаштувався у сільськогосподарський кооператив “Промінь”, де пропрацював декілька місяців.

З 1996 року по 1998 рік проходив строкову службу в повітрянодесантній бригаді Української Армії у місті Білгород-Дністровському Одеської області.

Згодом переїхав у місто Красилів, у 2002 році влаштувався на ДП ПрАТ “ОБОЛОНЬ”-“КРАСИЛІВСЬКЕ”, де від початку і до призиву працював вантажником.

З початком повномасштабного вторгнення 25 лютого 2022 року прийшло сповіщення про виклик до військкомату, але того ж 25 лютого чоловік добровільно пішов до Красилівського районного військового комісаріату та виявив бажання стати на захист рідної землі.

26 лютого 2022 року Віктора з позивним «Кум» разом із іншими добровольцями направили у селище Ярмолинці, де відбувалося розподілення за військовими спеціальностями. Віктор попередньо служив у повітрянодесантних військах, на той момент саме з такими навичками добровольців не брали і повертали за місцем проживання. Повернувшись у місто Красилів, військовий протягом 2-х місяців проходив службу в резерві Сил ТРО.

Згодом Віктора направили у місто Рівне, де майже місяць він був на військових навчаннях. Тут же захисника було призначено у 128-му окрему гірсько-штурмову Закарпатську бригаду (128 ОГШБр, в\ч А1556, пп В4673), де військовий був служив старшиною, був головним сержантом стрілецького взводу.

У жовтні 2022 року разом із побратимами 128 ОГШБр брав участь у визволенні Херсона та Херсонської області.

Віктор мав багато друзів серед побратимів, вони завжди тримались один за одного та ніколи не відступали, якщо комусь потрібна була допомога чи загрожувала небезпека. Усі побратими (у тому числі і Віктор) були безмежно вдячні своєму командирі з позивним “Тарантіно”(Віктор Петрович Онисько- український режисер монтажу, військовослужбовець, молодший лейтенант Збройних сил України, учасник російсько-української війни. Загинув 30 грудня 2022 року біля м. Соледар, Донецька область). Згодом бригаду було направлено на черговий пекельний напрямок – Бахмут. У січні 2023 року бригаду, в якій служив Віктор, було виведено на ротацію, після якої на Запорізький напрямок.

У ході літнього наступу в період з 7 по 19 червня 2023 року під час звільнень села Лобкове та П’ятихатки захисник потрапив у шпиталь Кропивницького після важкої контузії. Великою підтримкою у процесі реабілітації стала дружина Олена.

Віктор загинув 9 січня 2024 року поблизу населеного пункту Новоандріївка Запорізької області.

Похований на Алеї Слави в місті Красилові Хмельницької області.

Нагороджений:

За вірність військовій присязі, мужність, самовідданість та героїзм, проявлені під час виконання бойових завдань із забезпечення суверенітету і територіальної цілісності України під час російсько-української війни, 8 вересня 2024 року міський голова Ніла Островська вручила **нагрудний знак** Почесний громадянин Красилівської міської територіальної громади рідним загиблого Віктора Кривинчука.

У Віктора залишилися батьки, сестра та дружина.